

Miljević

God. XLVII

USKRS 2023. BR. I (67)

Sretan Uskrs

Raspored nedjeljnih i blagdanskih sv. misa od Uskrsa do Božića

2. uskrsna nedjelja, 16.4.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

3. uskrsna nedjelja, 23.4.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

4. uskrsna nedjelja, 30.4

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

5. uskrsna nedjelja, 7.5.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

6. uskrsna nedjelja, 14.5.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Uzašašće, 18.5.

Drinovci u 11 sati.

7. uskrsna nedjelja, 21.5.

Drinovci u 10.45, Prva pričest.

Duhovi, 28.5.

Drinovci 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Presveto Trojstvo, 4.6.

Širitovci 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Tijelovo, 8.6.

Drinovci u 11 sati.

10. nedjelja kroz godinu, 11.6.

Drinovci 9.30,
Širitovci u 11 sati.

11. nedjelja kroz godinu, 18.6.

Širitovci 9.30, Drinovci u 11 sati

31. obljetnica oslobođenja Miljevaca, 21.6.

Drinovci u 10.30.

12. nedjelja kroz godinu, 25.6.

Drinovci 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Sv. Petar i Pavao, 29.6.

Širitovci u 10 sati.

13. nedjelja kroz godinu, 2.7.

Širitovci u 9, Drinovci u 10.30.

14. nedjelja kroz godinu, 9.7.

Drinovci u 9, Širitovci u 10.30.

15. nedjelja kroz godinu, 16.7.

Širitovci u 9, Drinovci u 10.30.

16. nedjelja kroz godinu, 23.7.

Drinovci u 9, Širitovci u 10.30.

17. nedjelja kroz godinu, 30.7.

Širitovci u 9, Drinovci u 10.30

Prvi dan trodnevnice na Visovcu, 30.7. u 17.30.

Drugi dan trodnevnice
na Visovcu, 31.7.

Treći dan trodnevnice
na Visovcu, 1.8.

Gospa od Anđela, 2.8.

Visovac, mise
od 6.30 do 18 sati.

18. nedjelja kroz godinu, 6.8.

Drinovci u 9, Širitovci u 10.30.

19. nedjelja kroz godinu, 13.8.

Širitovci u 9, Drinovci u 10.30.

Velika Gospa, 15.8.

Visovac, mise
od 6.30 do 18 sati.

20. nedjelja kroz godinu, 20.8.

Drinovci u 9, Širitovci u 10.30.

21. nedjelja kroz godinu, 27.8.

Širitovci u 9, Drinovci 10.30.

22. nedjelja kroz godinu, 3.9.

Drinovci u 9, Širitovci 10.30.

Gospa od Milosti, 10.9.

Drinovci u 10.30.

24. nedjelja kroz godinu, 17.9.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

25. nedjelja kroz godinu, 24.9.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

26. nedjelja kroz godinu, 1.10.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

27. nedjelja kroz godinu, 8.10.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

28. nedjelja kroz godinu, 15. 10.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

29. nedjelja kroz godinu, 22.10.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

30. nedjelja kroz godinu, 29.10.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Svi Sveti, 1.11.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Dušni dan, 2. 11

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

31. nedjelja kroz godinu, 5.11.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

32. nedjelja kroz godinu, 12.11.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

33. nedjelja kroz godinu, 19.11.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

34. nedjelja kroz godinu,

Krist Kralj, 26.11.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

1. nedjelja došašća, 3.12.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

2. nedjelja došašća, 10.12.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

3. nedjelja došašća, 17.12.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

4. nedjelja došašća,

Badnjak, 24.12.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati,
Širitovci ponoćka u 24 sata.

Božić

Rođenje Gospodnje, 25.12.
Drinovci u 11 sati.

Sveti Stjepan

Prvomučnik, 26.12.

Širitovci u 11 sati.

Sveti Ivan,

apostol i evanđelist, 27.12.

Drinovci u 11 sati.

Sveta Obitelj, 31.12.

Drinovci u 18 sati.

Miljevci

LIST ŽUPE MILJEVCI

GOD. XLVII

USKRS 2023.

br. I (67)

ŽUPNIKOVA UVODNA RIJEČ

Slavlje života

Zašto je Uskrs značajan i u naše vrijeme, vrijeme kaosa, obezglavljenosti i izgubljenosti?

Upravo zato što nije spomen, uspomena, nego prisutnost i stvarnost, stvarna prisutnost, prisutna stvarnost. Isus nam govori: Ne bojte se! Ja živim. A kad On živi, živimo i mi, jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Isusu svi živjeti.

Na Veliki petak svijet je rekao: „Ne!“ Na Uskrsnu nedjelju Isus je rekao: „Da!“ I tada se svijet uvjerio da mržnja, nasilje, sila i pohlepa nisu najmoćnije snage na zemlji. Zato je Uskrs bit svega po čemu život postaje vrijedan življenja. Po čemu se isplati živjeti. To znači, da je istina jača od zablude; da su kršćanska načela vjekovječnija od koristoljublja i beskičmenog prilagodavanja.

Da li je suvišno o tome govoriti? Nije! Jer živimo u zaplašenom svijetu u kojem ljudski život postade obezvrjeđen. Stupovi dima, koji se dižu sa životnih zgarista i zagušljivih žarišta očaja, pokazatelji su udaljenosti od Boga a time i od čovjeka. Čini se kao da život više nije život.

I baš u tom trenutku sadašnjice dolazi nam blagdan Uskrsa, koji nam kaže: Bog je Bog, Krist je Krist; ljubav je svemoguća. Isplati se živjeti, i mi želimo živjeti, i živjet ćemo, jer tko vjeruje u Isusa, ako i umre, živjet će uvijek! S tim mislima svim čitateljima, vjernicima župe Miljevci, dobročiniteljima i suradnicima neka je SRETAN USKRS!

fra Marko

Ukorak s uskrsnim

Uvijek nam je potrebno moliti: „Ostani s nama“, uskrsli Isuse, jer večer sumnje i zabrinutosti pritišće naše srce i srce svakoga čovjeka, da možemo živjeti po tebi i pomoći drugima samo s tobom, Uskrsnim

Život je neprestano putovanje. Na tom putovanju nismo sami. Uskrsli nam je obećao: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“. Naš život treba biti putovanje neprestanog uskrsnuća, kako bismo, u Isusovu uskrsnuću, otkrili izvor mira, radosti i poticaj novosti života. Isus se poslije uskrsnuća uputio na naše putove. Prisjeti-

mo se pješačenja iz Jeruzalema u Emaus. Na tom putu susrećemo dvojicu Isusovih učenika pomirenih sa sudbinom: „Mi se nadasmo!“ (Lk 24,21). Učenici su se nadali u prošlosti, ali ih sada obuzima žalost i beznađe. U to stanje žalosti, zbunjivosti i neizvjesnosti dolazi Isus: staje uz bok žalosnih ledenjaka. I malo pomalo led njihova srca se topi. Toplina u stopu slijedi hladnoću, svjetlo tamu. Svijet je potreban kršćanskog zanosa. Možemo zbog mnogih stvari strepiti i uzbuditi se, ali zanosimo se samo ako u pameti imamo jasnoću, a u srcu nježnost. Uskrsli je uz nas. Spreman nam je

protumačiti da život ima smisla, da patnje nisu razdiranja agonije, nego porođajni trudovi rađanja ljubavi, da život pobjeđuje smrt. Isusovo uskrsnuće nudi nam tumačenje njegova života, ali isto tako novo shvaćanje našega životnoga puta. Na našem putu često se događa ono što se dogodilo učenicima na putu u Emaus. Bili smo razočarani. Priviđenja koje smo učinili od našega života, su pala. I mi ponekad vjerujemo da smo „moćni proroci na djelu i na riječi, pred Bogom i pred ljudima“ (Lk 24,19). I onda nam se dogodi da slika koju imamo o sebi biva obilježena. Oduzima nam se

sve. Nalazimo se pred mnoštvom komadića zemljane posude našega života. Želimo pobjeći od samih sebe. Ipak na našem putu nismo sami, dok god razgovaramo jedni s drugima. Isus, Uskrsli, hoda s nama i otkriva nam smisao našega životnoga puta. Izričaj: „Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?“ (Lk 24,26) je ključ shvaćanja Isusove sudbine, ali i naše sudbine. Božja je volja, o kojoj mi ne možemo raspravljati, da Isus treba patiti da uđe u svoju slavu. Sastavni je dio našega puta činjenica da smo preko određenih teških situacija, stigli do istinskog života, do slave koju Bog drži spremnom za nas, u obliku koji je on za nas rezervirao. Dobro je da smo ostali razočarani. Dobro je da su pale slike koje smo sami stvorili o sebi. To je put stizanja Božjoj slavi.

Samo na taj način možemo postati slika koju je Boga o nama stvorio. Isus nama, svojim suputnicima, nudi tumačenje čitavoga Svetog pisma, pokazujući nam da njegova smrt i njegovo uskrsnuće su sažetak čitavoga Svetog pisma. To ne znači samo da su Isusova smrti i uskrsnuće bili naviješteni, nego da se u otajstvu smrti i uskrsnuća Isusa Krista može sažeti čitava poruka Svetog pisma. Sve Riječi Boga koji nas oslobađa od ropstva, koji nas spašava od groba, sve te Riječi nalaze svoje ispunjenje u Isusovoj smrti i uskrsnuću. Ne postoji ništa od čega nas Bog ne može spasiti. Bog je Isusa probudio od mrtvih i nas Ukorač s Uskrslim Uvod 4 će izvući iz svake tame i odnijeti nas na svjetlo: iz groba u život, iz ukočenosti u životnost, iz uništavanja na slobodu, iz

sljepoće na gledanje, iz paralize na hodanje, iz legalizma na ljubav,... Isusovo uskrsnuće obasjava smisao Svetog pisma. Samo u njegovu uskrsnuću možemo shvatiti što nam poručuje Izaija: „Kad preko vode prolaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. Jer ja sam Jahve, Bog tvoj, Svetac Izraelov, tvoj Spasitelj.“ (Iz 43,2-3). Nema više nikakve tame u koju svjetlost Uskrsloga ne prodi. Nema više nijednoga groba u koji se ne vraća život da ga ispuni Na raskrižju Emausa, beznađa, izgubljenosti, zbunjenosti, događa se zaigranost srca. Dobro srce dvojice, a i naše, moli: «Ostani s nama!» To je slika našega života: tamo gdje je u nama tama, gdje se nadvija noć nad našom dušom, upravo tu možemo moliti Uskrsloga da ostane s nama. Isus se zaustavlja i postaje naš gost da ostane s nama. Ta slika nije samo slika uskrsnuća, nego i slika slavljenja euharistije. U slavlju euharistije susrećemo Uskrsloga. Tu je on s nama. Tu nam govori. Tu nam tumači Sveto pismo i objavljuje nam otajstvo našega života. Isus nas svojim riječima i djelima dodiruje u dubini našega srca. Tu se naše slijepe oči otvaraju. Naše otvrdnulo srce se omekšava, raznježuje. U Euharistiji pronalazimo svjetlo i snagu ponovnog povratka u našu svakodnevicu. Žar nas našega srca gura da preuzmemo naš put prema drugima. Iskustvo uskrsnuća nas poziva na put kako bismo ispriopovjedili drugima što smo vidjeli i čuli. Tada možemo trčati putovima današnjega svijeta i svima naviještati veselu vijest da je Raspeti živ. Stoga nam je uvijek potrebno moliti: „Ostani s nama“, uskrsli Isuse, jer večer sumnje i zabrinutosti pritišće naše srce i srce svakoga čovjeka, da možemo živjeti po tebi i pomoći drugima samo s tobom, Uskrslim.

*Fra Ante Čovo
(list „Gospa sinjska“)*

SRD 2019.

*O kasnom Uskrsu
proljetnog travanjskog dana,
sa kćeri svojom
na Srd se penjah,
ne bijah sama.*

*Zrak je bio natopljen
mirisom smilja.....!*

*Beskrajna plava stopljenost
mora s nebom
sa jedne strane.
A s druge
nanizani planinski lanci
mrki, suri.*

*Zemlja, voda i nebo
upališe vatru nutarnju!
Život!*

*Do dolaska smrtnoj uri.
Branka Skelin*

Prema teologiji; ako si jednom ispovjedio svoj grijeh i dobio odrešenje, nemoj taj grijeh više ispovijediti, stavi točku. Ako isti grijeh ispovijedam više puta, ne vjerujem da mi je oprostjen i da sam dobio odrešenje.

Ispovjed je teška. Čovjek se srami. To je jedna praonica grijeha. Kad je Petar pitao Isusa koliko puta treba oprostiti: 7?, Isus je odgovorio: „Ne 7, nego 77 x 7.“ Koji se kaje, bit će mu oprosteno; tko zadrži, bit će mu zadržano. Sve je po slobodnoj volji, Crkva ne sili.

Danas svi idu na pričest, a jesu li se svi ispovjedili? Crkveni zakon kaže da se ne može ići na pričest ako postoji teški grijeh. Teški grijeh je grijeh protiv 10 Božjih zapovijedi i 5 crkvenih.

Ako je čovjek spriječen nedjeljom ići na svetu misu, tu nema grijeha. Ako odluči da neće, a može – to je grijeh. Čovjek uvijek traži opravdanje za npr. učestale psovke, tvrdi da se pokaje, ali se opet 'omakne'. Jesi li dobio razrješenje? Jesi li odlučio da više nećeš psovati?

KAZIVANJA:

Fra Frano Samodol

Ispovjed – omaklo im se!

Ja mogu ispovijediti cijeli dan. Nažalost, ima puno neiskrenosti. Postaje to jedna formalnost. Pretvara se samo u običaj. Znam čovjeka koji je na Uskrs nakon pričesti izišao van i opsovao Boga.

Imate ljudi koji se teško otvaraju, sram ih je reći svećeniku svoj grijeh, pa zbog toga i ne idu na ispovi-

jed. Ženske se više i iskrenije ispovijedaju nego muški. Kod muških se više puta svodi na to koliko često idu u crkvu i koliko su puta opsovali. Pitanje je kako će oni pred Bogom. Božja ljubav je velika, sve oprašta, ali mora se sve ispovijediti i pokajati za vlastitu grešku. Ima ljudi koji uvijek ispovijedaju isto, ne mogu prijeći preko nečega što su učinili.

Fra Petar Pletikosa o Očenašu

Katehetske pouke – On nas je naučio!

Obitelj je osnovna ćelija. Ako je netko izišao iz obitelji s nekim temeljima puno je lakše graditi, i u školi, i u crkvi, i na ulici. Sve odgaja čovjeka: i ulica, i igralište, škola, cr-

kva, obitelj, sve je za čovjeka. Pono-vo naglašavam: Bog traži od nas da budemo dobri i da ljubimo. Je li to nešto loše? Nije. Svaki kraj ima svoj mentalitet, svoj način života. Svu tu različitost treba prihvatiti, primiti lijepo, prilagoditi se čovjeku u njegovoj situaciji, a mi smo zato

učili i psihologiju i drugo da prihvaćamo čovjeka onakvim kakav jest. Drukčije ću vas gledati nego ovoga čovjeka koji je upravo pokucao na vrata i ušao, drukčije ću gledati dijete. Tko ne drži do čovjeka ne može držati do Boga. Naljutio sam se - razljuti se! Svadio sam se - pomiri se! Rekao sam grubu riječ - imaj snage pružiti ruku, pogledati tu osobu! Kaže:

- Pa ja ću se ispovjediti!

Čekaj prijatelju, ispovjediti ćeš se ti Bogu, to možeš. A hoćeš li se pomiriti s tom osobom?

- Ne, do smrti.

„Otpusti nam duge naše!“ – ova mi je Kristova riječ draga nemilo - kako i mi otpuštamo dužnicima našim.“ Ja to izgovaram. Koga lažem? Sebe. Kako ja opraštam, tako i ti meni Bože oprosti. A čovjek čovjeku kaže : - Ja ti neću oprostiti nikada!

Čekaj!

Zato bi trebale katehetske pouke. Ne moraju one biti duge. Recimo, prije mise, tri, pet minuta. Uzmi-mo dvije rečenice Očenaša. Druge nedjelje dvije. Treće... I tako. Pripremiti se, jasno, da mogu dati, pojednostavniti. Mi znamo Očenaš, naučilo nas napamet kad smo bili mlađi. Ali smisao njegov je toliko bogat! To nas nije naučio bilo tko, nego onaj s križa, Isus Krist. Njemu su dodijavali apostoli: ti ideš moliti, ti se kriješ, nauči i nas!

- Ajde, ovako molite: „Oče naš“...ne moj, nego naš... „koji jesi“... gdje...“na nebu i na zemlji i na svakom mjestu“, „neka bude tvoje kraljevstvo“... A kakvo je njegovo kraljevstvo? Kraljevstvo mira, sloge, ljubavi, prijateljstva. Kakvo je ono u sebi, pomozmi nam da i ovdje bude među nama, jer ti si s nama, ti si na svakom mjestu - osim gdje nije Bog, svugdje osim u paklu. Uz đavla Bog nije. Ne može biti u paklu, gdje je zlo.

Trebala bi kateheza za odrasle. Posebno Očenaš, on to zaslužuje jer nas njemu nije bilo tko naučio, ma On.

Čovjek od riječi - bez riječi

Nije puno pričao. Barem evanđelje ne bilježi niti jednu njegovu riječ. Osim one koju je othranio i obranio.

Nije postavljao pitanja. Ono što se od njega tražilo izvršio je uloživši sve svoje talente i snagu, čak i kad je to nadilazilo njegove ljudske snage. Vjerovao je Bogu.

Nije imao velika očekivanja. Za ulogu koja mu je povjerena nisu mu osigurana materijalna sredstva koja bi bila razmjerna veličini i važnosti uloge koja mu je povjerena.

Bio je strpljiv. Za vrijeme svog zemaljskog života nije dočekao plodove svog životnog djela (objavu Isusove božanske naravi u Uskrsnuću), ali nije odustao.

Nije se bojao ljudskog suda. Sve svoje snage usmjerio je na ostvarenje povjerenje mu zadaće ne obazirući se na viđenja drugih ljudi o njegovu životu.

Bio je skroman. Za ostvarenje životnog poslanja Bog mu je providio magarčića za bijeg, štalicu za rođenje božanskog djeteta te stolarski alat za osiguranje njegovih ljudskih potreba. Josip je s tim bio zadovoljan.

Bio je jednostavan. Iako plemenitog podrijetla (bio je izdanak loze kralja Davida) i iako izabran za najveću ulogu koja se ikad mogla dodijeliti jednom čovjeku, živio je životom običnog čovjeka, bavio se običnim poslom i podizao Božje dijete u krilu obične obitelji.

Bio je čovjek vjere. Nisu mu trebali spektakli da bi povjerovao Bogu niti je neprekidno tražio potvrdu svojoj vjeri; tek naizgled običan san, dva puta, i riječi jednog starca i jedne stariče. Josip je znao prepoznati istinu.

Bio je samozatajan. Sve svoje snove, planove, možda i početna razočaranja, znao je zatamiti pred Božjim zahtjevom i Božjim planom za svoj život. Njegov život nije bio poligon za „samoostvarenje“, nego arena za trijumf Božje volje.

Bio je ponizan. U trenutku kad su mu se na vratima štalice pojavila tri dostojanstvenika, znao je kako ih dolično primiti u uvjetima koji ni pošto ne pristaju kralju - ni onom rođenom ni onima koji su mu se došli pokloniti.

Bio je brižan. Radi Isusa je bježao i ostao u Egiptu do Herodove smrti; izgubljeno dijete je žalostan tražio tri dana.

Bio je poslušan. Izvršio je sve na što ga je zakon obvezivao, i Božji i ljudski; nije se smatrao izuzetim niti se bunio. U slučaju kad se ljudski zakon pokušao izdignuti nad Božji (Herodova zapovijed) poslušao je Božji glas.

Bio je pronicljiv. U moru glasova koji su stizali do njega, on je uvijek znao prepoznati i slijediti Božji glas, čak i kad to nije bilo ono što je želio čuti.

Bio je darežljiv. Svoj život, svoje znanja i sposobnosti položio je Bogu u ruke kako bi On njima raspolagao po svojoj volji. A Bog se poslužio čak i drvetom; onim čime se Josip bavio cijeli svoj život da bi od njega napravio križ. Križ kao sredstvo muke i križ kao simbol slave svoga i njegovog sina.

Bio je velik. Toliko je naraštaja moralo proći počevši od Abrahama da bi se rodio čovjek dostojan Božjeg povjerenja u tolikoj mjeri da mu Bog položi u ruke samoga sebe u liku nekog djeteta. Niti jedan od

patrijarha nije zadobio takvu čast kao sveti Josip.

Bio je zahvalan. Znao je u tišini svog srca uživati u Božjoj blizini i Božjim darovima te nije svoj život sagledavao u svjetlu onoga što je on

NAŠI BLAGDANI

Lipo li je ime Isusovo!

Uobičajeno, 14. siječnja proslavili smo zaštitnika naše župe – Ime Isusovo. Kroz pripremu, trodnevnicu, vodio nas je naš župnik fra Marko koji je predvodio i svetu misu na sam blagdan. Ime Boga i čovjeka, njegovo djelo za ljudskoga života, njegovu poruku, značenje vjere u našim životima i još mnogo toga približio nam je fra Marko u svojim hvala vrijednim propovijedima i ta sunčana subota bila je kruna proslave našega zapovidnoga svetca. Ime Isusovo se zaista proslavilo među nama u tim danima. Misi je prethodila procesija oko crkve. Živopisna „roba“ naših starih - aljci, krožeti i pregače - uz božićna drva okitila je narodom punu crkvu Imena Isusova. Pjevanje je predvodio crkveni zbor naše župe. U koncelebraciji bio je fra Ivan Čupić koji je na kraju mise župljane pozdravio i razveselio lijepim riječima i sjećanjima na svoje Trbounjane koji su, po povratku s miljevačkih blagdana, znali reći: „Bože mili, kako oni Miljevačani lipo pjavaju „Zdravo tilo Isusovo“...!“ Dakako da nam je bilo drago da smo to i taj dan pjevali. Nakon tih riječi još jače smo zapjevali „Budi hvaljeno po sve vrime...“.

Ohrabreni fra Ivanovim riječima, po kojima slavlje današnjih crkvenih zvona na struju zvuči kao „mrnjau...“; Nikica Malenica i Ive Malenica (Mejo) popeli su se na „kampanel“ i začulo se poznato slavlje zvona Imena Isusova koja su, prema fra Ivanovim riječima, poslije visovačkih, najljepša zvona našega kraja. A KUU „Miljevci“ se pobrinula da se čuje i naša treskavica. Zaista smo lijepo proslavili naš veliki blagdan.

dao Bogu, nego u svjetlu onoga što je Bog dao njemu. Možda zato i nije izgovorio ni riječ.

O njemu su govorili drugi. Oni koji su na svom životnom putu zadobili milost upoznati ga. Među nji-

ma su i naši očevi. Još davne 1687. godine Hrvatski sabor je jednoglasnom odlukom izabrao sv. Josipa zaštitnikom naše domovine. On je to i danas. I bit će do vječnosti.

Miljevčanka

**JUBILEJI/ 25 GODINA OD PONOVOG POKRETANJA
NAŠEG GLASILA**

Miljevci imaju list kakav nema nijedna župa!

Poštovani čitatelji, u rukama držite jubilarni, pedeseti broj lista Miljevci koji je svoje „drugo životno poluvrijeme“ započeo prije 25 godina, za Uskrs 1998. godine. Nakon trinaest godina pauze, list je ponovno pokrenuo župnik i glavni urednik fra Ante Vukušić. Uz župnika, u uredničkom kolegiju prvog broja obnovljenog lista navedeni su Boris Dželalija, Miroslav Ivić, Dijana Malenica, Josip Pilić i fra Šime Samac.

U „prvom poluvremenu“, do prekida izlaza, pod uredničkim palicama pokretača lista nezaboravnog fra Vinka Prlića te njegova nasljednika fra Branka Mijića, bilo je objavljeno 15 brojeva. Posljednji broj bio je objavljen za Božić 1985. godine. List je bio prihvaćen od strane Miljevčana, kako od onih na našoj kamenravnici tako i od raseljenih miljevčana po hrvatskoj i cijelom svijetu. Za urednikovanje fra Vinka Prlića u listu su objavljivane i brojne reakcije listom oduševljenih miljevčana i prijatelja. Tako, u prigodi izlaza desetog broja, urednik časopisa Kačić i omiljeni franjevac, fra Gabrijel Hrvatinić Jurišić piše: „Nadam se da će za Uskrs izići deseti broj župskog lista „Miljevci“. To je mali jubilej. Kad je ono 1977. god. izišao prvi broj, mnogi su pomislili da neće „daleko dogurati“. Danas, nakon 10 brojeva treba prizna-

ti da je taj list potpuno opravdao svoje postojanje, jer je ostvario dva bitna elementa takvih listova: on duhovno formira i odgaja svoje čitatelje i informira – obavještava ih o svemu što se zbiva u župi. I još nešto! List je iz zaborava izvukao velikoga sina hrvatskog naroda kardinala Jurja Utišinovića, pavlina i poduzeo da mu se nakon pet stoljeća postavi prvi spomenik (popsrje) u Hrvatskoj i to u rodnom kraju. Za sve to svakako je zaslužan župnik i urednik, ali jednako su zaslužni i svi Miljevačani i njihovi prijatelji, koji su list prihvatili kao svoj. Da nisu tako postupili list bi se „osušio“ i „pao“ sa zelene miljevačke grane.... List je k tome i mnoge Miljevačane raseljene po cijelom svijetu povezao sa rodnom grudom (Dosta se sjetiti samo „Miljevačkog dana“ u bijelom Zagrebu!).

Sve su to razlozi da treba čestitati. Ali ne sjeđiti na lovorikama, nego treba i poželjeti: „Vivat, crescat, floreat, - nek živi, raste i cvijeta!“ Neka što prije uz dvije znamenke (1 i 0), doda još jednu nulu (10+0=100). Dakle, dočekao i stoti broj.“

Da je, kojim slučajem, list nastavio redovito izlaziti, uskoro bi se i primaknuli stotom broju, kako je to predviđao fra Gabrijel. Na žalost, zbog trinaestogodišnje pauze, u rukama vam je tek 67 broj vašega lista, do onog „željenog“

stotog broja preostalo je sadašnjom dinamikom izlaženja još šesnaest godina i 33 broja.

Zašto je list te 1985. godine prestao izlaziti? Uz nedostatak energije onih koji su je trebali imati, kao da su se predosjećali tmurni i teški ratni dani, dani zločinačke okupacije i veličanstvene oslobodilačke akcije koja će uslijediti. Postoji uzrečica: „Inter arma silent Musae - U ratu muze šute“, tj. u vrijeme rata nema ni znanosti ni umjetnosti, u našem slučaju ni župskog lista. I doista, u vrijeme rata i uz sve ratne strahote koje su uslijedile, Miljevcima su prestali izlaziti. Oslobođenjem i obnovom života na našoj kamenravnicu, pojavila se želja i potreba ponovnog pokretanja lista. Napravio je to već spomenuti župnik fra Ante Vukušić, kojem na tome od srca zahvaljujemo.

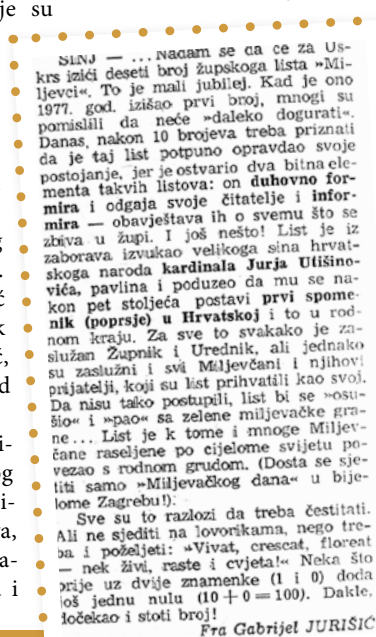
Nakon 47 godina od pojave prvog broja te ukupno tiskanah 67 brojeva, odnosno nakon dvadeset i pet godina i

pedeset brojeva od ponovnog pokretanja lista, možemo se samo – riječima fra Gabrijela Jurišića, zapitati koliko li je urednika uložilo truda prikupljajući i uređujući suradnju! Koliko je pisaca poslalo svoju suradnju koja je svima uputila određene poruke! Koliko je vjernih primatelja u Hrvatskoj i svijetu veselo očekivalo i rado čitalo Miljevački list koji im je snažio vjeru, hranio pobožnost, donosio utjehu, učvrstio nadu i donosio u srca mir i radost! Tako je bilo ne u svih proteklih 47 godina od kada se list zaslugom

nezaboravnog fra Vinca Prlića pojavio, nego u one 34 blagoslovljene godine kada je naš list izlazio i dolazio do Miljevačana ne samo na našoj kamenravnicu nego i do miljevačkih obitelji u Hrvatskoj i po cijelom svijetu, od zapadne Europe do Amerike i Australije (trenutno se 300 primjeraka lista šalje diljem Hrvatske i svijeta).

Dakle, svoje blago i sveto djelovanje koje je list započeo prije 47 stotinu neka s Božjim blagoslovom nastavi. Moderna sredstva društvenog priopćavanja pružaju nove i izne-

nađujuće mogućnosti suvremene i uspješne evangelizacije, na koju je pozvao Drugi vatikanski sabor u svom dekretu. Neka dobri Bog i Bogorodica prate svojim blagoslovom urednike, pisce, suradnike, podupiratelje i čitatelje Miljevačkog lista, da bi što više pobožnih duša upoznalo i štivalo svoju Majku Mariju i tako gradilo i stvaralo bolji i sretniji svijet te usrećilo svu Marijinu djecu u našoj domovini Hrvatskoj i cijeloj kugli zemaljskoj, riječi su fra Gabrijela Jurišića, sasvim prikladne ovom jubilarnom broju našega i vašega lista. M.L.

SENJ — ...naoam se da će za Uskrs izići deseti broj župskog lista „Miljevcima“. To je mali jubilej. Kad je ono 1977. god. izišao prvi broj, mnogi su pomislili da neće „daleko dogurati“. Danas, nakon 10 brojeva treba priznati da je taj list potpuno opravdao svoje postojanje, jer je ostvario dva bitna elementa takvih listova: on **duhovno formira** i odgaja svoje čitatelje i **informira** — obavještava ih o svemu što se zbiva u župi. I još nešto! List je iz zaborava izvukao velikoga sina hrvatskoga naroda **kardinala Jurja Utišinovića**, pavlina i poduzeo da mu se nakon pet stoljeća postavi **prvi spomenik (popsrje) u Hrvatskoj** i to u rodnom kraju. Za sve to svakako je zaslužan **župnik i urednik**, ali jednako su zaslužni i svi **Miljevačani i njihovi prijatelji**, koji su list prihvatili kao svoj. Da nisu tako postupili, list bi se „osušio“ i „pao“ sa zelene miljevačke grane... List je k tome i mnoge Miljevačane raseljene po cijelome svijetu povezao s rodnom grudom. (Dosta se sjetiti samo „Miljevačkog dana“ u bijelome Zagrebu!). Sve su to razlozi da treba čestitati. Ali ne sjeđiti na lovorikama, nego treba i poželjeti: „Vivat, crescat, floreat — nek živi, raste i cvjeta!“ Neka što prije uz dvije znamenke (1 i 0) doda još jednu nulu (10+0=100). Dakle, dočekao i stoti broj!

Fra Gabrijel JURISIĆ

- Glavni urednici**
- Fra Vinko Prlić** (br. 1-11; god. 1977.-1982.)
 - Fra Branko Mijć** (br. 12-15; god 1982.-1985.)
 - Fra Ante Vukušić** (br. 16-27; god 1998.-2003.)
 - Fra Žarko Maretić** (br. 28-33; god 2003.-2006.)
 - Fra Nediljko Jukić** (br. 34-40; god. 2006.-2009.)
 - Fra Ivan Maletić** (br. 41-47; god. 2010.-2013.)
 - Fra Ivan Vidović** (br. 48-65; god. 2013.-2022.)
 - Fra Marko Nimac** (br. 66- ; god. 2022.-)

VELIKA OBLJETNICA MILJEVAČKOG ŠKOLSTVA

Stoljeće i pol od otvaranja prve škole!

Prije točno 150 godina, školske godine 1873./1874. u Miljevcima, u Mazalinovoj kući u Drinovcima, otvorena je prva osnovna škola na našoj kamenravnicu. Prvi učitelj miljevačkih osnovnoškolaca bio je Marko Franić a nadzorni organ je župnik i dekan iz Drniša.

Vrijedna je to obljetnica koju će, vjerujemo, naša sada područna škola „Stjepan Radić“ u Drinovcima, kao dio osnovne škole Antuna Mihanovića Petropoljskog iz Drniša, dostojno obilježiti. U nekim drugim sredinama, takva okrugla godišnjica ne može proći bez velike proslave – simpozija na temu stoljeća i pol školstva, ili velike akademije uz prisustvo visokih uzvanika, od ministra do bivših i sadašnjih miljevačkih učenika,... U našoj miljevačkoj školi generacijama su prva znanja stjecali miljevčani koji su nastavljali školova-

nje, iz miljevačke škole poteklo je petnaestak doktora znanosti, niz profesora, liječnika, ekonomista i drugih zvanja i zanimanja. Svi su oni svoje obrazovanje počeli stjecati na Miljevcima pa vjerujem da bi se i pridružili i dali doprinos u obilježavanju tako vrijedne obljetnice „svoje škole“.

O samoj povijesti miljevačke škole i školstva podatke je 2007. godine prikupio i izvrstan rad u Miljevačkom zborniku napisao pok. prof. Josip Pilić, jedno vrijeme i sam nastavnik u miljevačkoj školi. Istražio je i sistematizirao cjelokupni razvoj miljevačkog školstva, od naukovanja kod župnika do prve škole otvorene na valu pobjede narodnjaka. U tom prvom periodu, nakon otvaranja škole, problem su bili nastavnici. Nije ih bilo pa je škola bila često zatvarana. Tako, primjerice, 1880.

godine, kada Miljevci broje oko 2200 stanovnika, dopisnik Narodnog lista piše da je „učiona još i danas zatvorena“. „Išli smo od nemila do nedraga moleći, kumeći da nam se da učitelj.... Mi čičimo za prosvjetom našom i naše djece, ko zmija ljuta u procijepu“, stoji u dopisu koji se citira u spomenutom radu. Prema kazivanju koja se navode u radu, škola u Mazalinovoj kući u Drinovcima djelovala je do Prvoga svjetskog rata kao četverogodišnja škola. Od početka Prvoga svjetskog rata do 1945. godine nema škole ni u jednom miljevačkom selu. U tom periodu značajno je djelovanje fra Luida Jurenovića, župnika koji je poučavao generacije miljevčana u privatnoj pučkoj školi u župnoj kući a za lijepog vremena i u dvorištu, u hladu koštela. Prema kazivanju polaznika, prije poučavanja

u župnoj kući, obično bi se u crkvi održala mala misa. Polaznici „škole“ imali su male ploče i krede.

Između dva svjetska rata u Drinovcima, na sadašnjoj lokaciji uz crkvu Imena Isusova, nakon dugih odgađanja i upornih traženja, ipak se gradi škola. Međutim, stiže drugi svjetski rat, izgradnja škole se dovršava 1942. godine ali se nastava ne održava, u nju se useljavaju ustaše a 1944. godine tu školu su partizani zapalili.

Nakon drugog svjetskog rata nastava se, do obnove škole u Drinovcima 1947. godine, održava u ključu, u kući Krešimira Skelina.

Početkom školske 1959. godine općina Drniš donosi odluku o mreži osnovnih škola. Za područje Miljevaca osnovana je centralna osnovna škola sa sjedištem u Drinovcima, unoj se odvija nastava od 1.do 8. razreda a njezine su područne škole Bogatići, Brištane, Kaočine, Nos Kalik i Širitovci. Električnu struju škola je dobila školske godine 1963./64. Godine 1971., na valu hrvatskog proljeća, škola „Drinovci“ mijenja naziv u Osnovna škola „Stjepan Radić“. Gradnja nove školske zgrade započela je 1980. godine, završena je izgradnja i škola otvorena 1983. godine, slijedeće godine završava se gradnja vodovoda od Ključa do Drinovaca i voda se dovodi i u školu.

Rad u jednoj smjeni organiziran je od školske godine 1984./1985. Od 1. rujna 1990. godine miljevačka osnovna škola „Stjepan Radić“ postaje Područna škola Osnovne škole Antuna Mihanovića Petropoljskog iz Drniša. Najveći broj učenika bio je školske godine 1967./68., u 21 odjeljenje bilo je upisano čak 703 učenika. Godine 1991./92., uoči rata, upisano je 125 učenika, nakon rata, 1997. godine je 113 učenika. Od tada, neprestano pada broj učenika tako da ih je trenutno niti polovica od upisanih nakon oslobođenja Miljevaca.

PROJEKTI

Obnova gusterni

U kronikama župe Miljevci stoji kako je župnik fra Stanko Đirlić (1908.-1921.) od carsko-kraljevske Vlade isposlovao novac i sagradio veliku gusternu za pitku vodu kod crkve Imena Isusova. Desetljećima je služila generacijama miljevačana, osobito onima iz Drinovaca, kao i osnovnoj školi dok uz nju krajem šezdesetih nije sagrađena školska gusterna.

Bila je izvor života, od ranih jutarnjih sati dolazilo se na gusternu sa vučijama, na magarcima, dogonilo se tu blago kako bi se napojilo, voda se odvozila u vuštama, bačvama i kozlama na karovima,... Bila je gotovo nepresušna, tek u izrazito toplim i sušnim ljetima znalo je i na njoj nestati vode. Tada se odlazilo na Krku a u iznimnim prilikama sa Roškog slapa je drniška vatrogasna cisterna dovozila vodu i izlijevala u gusternu. I nakon više od stoljeća gusterna uz Ime Isusovo i dalje je građevinska ljepotica koja u svojoj utrobi za sušna ljeta čuva na stotine kubika vode. Spomenik je to vodi vrijedan divljenja kojeg je nužno redovito održavati kako bi i budućnosti, osobito u nekim izvanrednim situacijama, služio miljevačanima kao izvor pitke vode. Trenutno, gusternom se služi nekoliko miljevačana koji ljeti traktorima odvoze vozu za zalijevanje vrtova i maslinika.

Prije petnaestak godina, u prigodi obilježavanja petnaeste godišnjice oslobođenja, Miljevački sabor je gusternu očistio i djelomično obnovio. Namjera je bila obnoviti i gusterne u Ključu, Širitovcima i Kaočinama. U tome se još uvijek nije uspjelo, to ostaje za naredne godine.

Što se gusterne kod Imena Isusova tiče, na Miljevačkom saboru

iznesen je prijedlog da se ona ponovno očisti i da se u gusternu ispod ceste spoji dotok kišnice sa škole i sportske dvorane. Tako bi se u gusterni dobila čista i pitka voda, riješio bi se problem zagađivanja dotokom sa sadašnje travom obrasle „ogrede“. Sam prostor sadašnjeg splitka, „ogreda“, nakon što se zatvori prolaz za vodu prema gusterni, može se koristiti za druge namjene. Izgradnjom spomenika nestao je prostor za parking ispred crkve pa bi „ogreda“ u budućnosti mogla imati tu funkciju, probijanjem ulaza mogla bi biti parking kao i ljetna pozornica za nastupe naših folklorša.

Veselje branitelja – oni su izborili slobodu...

DEMOGRAFIJA/ SVE NAS JE MANJE

Karalići su jedina svijetla točka!

Već godinama Miljevački list u Uskrsnom broju sa svojim stanicama šalje apel: „Miljevačka zvona na zabunu zvone“, „Kud plovi ovaj brod“, „Upitna budućnost“, „Sve nas je manje“, „Miljevci ubrzano izumiru“, „Stanovnika za petinu manje“,... redovito su bili naslovi tih neželjenih žalopojki uz statistiku župe koju bi, tijekom Božićnog blagoslova obitelji, redovito napravio župnik. Nije iznimka ni ova godina, opet nas je sve manje, na Miljevcima je trenutno u 321 obitelji tek 851 stanovnik. Prosječna miljevačka obitelj ima tek 2,7 članova, što govori o starosnoj strukturi stanovništva i malom broju djece, o neminovnom izumi-

ranju ukoliko se ne poduzmu hitne i sveobuhvatne mjere demografske obnove naše kamenravnice.

U toj pošasti „bijele kuge“, kako demografsko izumiranje nazivaju, iznimka su, pozitivna i ohrabrujuća, Karalići. U tom do prije koju godinu po broju obitelji najmanjem miljevačkom selu, prosječna obitelj ima 3,9 članova, više nego dvostruko više od najgorih Drinovaca gdje prosječna obitelj ima tek 1,9 člana. Drinovci su i inače selo koje je u posljednjih četrdesetak godina najbrže gubilo svoje stanovnike, od nekada po stanovnicima najvećeg sela trenutno Drinovci po broju stanovnika premašuju jedino Bogatiće.

Drinovci su osamdesetih godina prošlog stoljeća imali tri puta više stanovnika nego Karalići, da bi ove godine, prvi put od kada se stanovništvo popisuje, Karalići (31 obitelj) po broju stanovnika premašili Drinovce (57 obitelji).

Kada gledamo samo posljednjih petnaest godina, u vremenu od 2007. godine do kraja prošle godine, Miljevci su izgubili 26 % stanovnika, od 1.154 spali smo na 851. Najveći pad je u Širitovcima, čak 40 %, slijede Bogatići i Drinovci te Ključ. U Brištanima i Kaočinama pad je manji (22 odnosno 21 %), a samo Karalići u tih petnaest godina imaju povećanje broja stanovnika, sa 113

MJERE ZA REVITALIZACIJU

- Urediti i komunalno opremiti najmanje 100 parcela (po 10 do 15 u svakom selu) i putem natječaja dodijeliti ih, bez naknade, mladim obiteljima koje bi vezale svoju budućnost na Miljevcima.
- Osigurati sredstva za sređivanje zemljišnih knjiga za svih sedam miljevačkih katastarskih općina, za cijele Miljeve.
- Izgraditi posjetiteljske punktove na Kružinama za Roški slap i na vrhu Visovačke strane, kod spomenika Kralju Svačiću, sa svom ponudom i obuhvatom koji takvi punktovi predviđaju.
- U Miljevcima izgraditi prezentacijsko-posjetiteljski centar Kuća drniškog pršuta.

u 2007. godini porasli su na 121 kra-
jem prošle godine, kada je župnik
napravio popis.

Postavlja se pitanje što to Karali-
ći imaju a što druga miljevačka sela
nemaju? Kako to da u tom selu raste
broj stanovnika a u ostalih šest sela
broj žitelja drastično pada? Odgovor
na ta pitanja nije jednostavan niti je
jednoznačan, puno je tu elemenata
elaboriranje kojih traži puno više

prostora od dvije stranice našega li-
sta. Pojednostavljeno kazano, Kara-
lići već duže od dva desetljeća imaju
pozitivnu priču i poticajnu atmosfere-
ru, bilo je u tom periodu zajedništva
i suradnje, a sve to skupa utjecalo je
na odluke i doprinijelo da se mlade
obitelji odlučuju za ostanak u selu.
U ono pozitivno, prijelomnice koje
su podigle samosvijest o vrijednosti
naselja u kojem se odlučuju za život,
spomenut ćemo samo podizanje
kapele Gospe Lurdske na početku i
izgradnju sportskog centra na kra-
ju sela, spomenut ćemo Karalićane
koji su odselili ali su sve te godine
prisutni i na usluzi onima kojima
je potrebno – osobito kod zaposle-
nja ili pokretanja posla, spomenut
ćemo mlade obitelji i poduzetnike u
selu koji su svoju sudbinu vezali za
Karaliće, zatim nekoliko obitelji bla-
goslovljene sa brojnom djecom,...
Sve to skupa i svaki taj detalj posebn-
o, značili su lijepu i poticajnu pri-
ču za Karaliće ali i primjer za ostala
miljevačka sela. *M.L.*

Statistika župe 2023. godine

SELO	OBITELJI	OSOBA	Osoba/Obitelji
Bogatići	27	68	2,5
Brištane	50	138	2,8
Drinovci	57	110	1,9
Kaočine	68	180	2,7
Karalići	31	121	3,9
Ključ	40	116	2,9
Širitovci	48	118	2,5
MILJEVCI	321	851	2,7

Kretanje broja stanovnika od 1981. do 2023.

SELO	1981.	1991.	2001.	2007.	2018.	2023.	2007/23.
Bogatići	275	190	113	107	71	68	-36%
Brištane	691	442	306	176	145	138	-22%
Drinovci	596	471	227	169	139	110	-35%
Kaočine	576	392	253	228	181	180	-21%
Karalići	209	165	122	113	130	121	7%
Ključ	411	300	186	169	134	116	-31%
Širitovci	448	338	225	195	144	118	-40%
MILJEVCI	3.206	2.298	1.432	1.154	944	851	-26%

Božićni koncert

Božićni koncerti priređuju se svuda i na različite načine, kako tko može. U njima sudjeluju crkveni i svjetovni zborovi, folklorna društva, pjevači zabavne glazbe, operni pjevači, svirači... umjetnici svih vrsta.

Božićni koncert u crkvi Imena Isusova za Božić 2022. priredili su Crkveni zbor župe Miljevci i Kulturno-umjetnička udruga

„Miljevci“. Uz poznate božićne pjesme koje baštinimo, nakon pet desetljeća zapjevalo se „U se vrime godišta“ na zaboravljeni starinski način koji je prilagođen puku te se nakon kratkog vremena pjevanju mogu priključiti svi koji to žele. Ta tradicionalna božićna pjesma otpjevana je u cijelosti, što se sve rjeđe događa. Izgleda da nemamo više strpljenja za dužu molitvu,

bilo govorom bilo pjesmom. „U se vrime godišta“ nas svojim brojnim kiticama uvlači u cjeloviti doživljaj slave Božjega rođenja. Pjevana starinski, bez modernih glazbenih instrumenata, veliča ljudski glas, te toplinu i uzvišenost zajedničkog pjevanja koje se pretvara u molitvu. Izvođači su nevelikom broju Miljevcana od srca poklonili Božić opjevan na pučki način.

Zašto volim

*Pitaju me zašto volim
Tvoje lijepe, plave oči
Pitaju me zašto sanjam
Da ćeš opet jednom doći.*

*Riječi one što Ti kažeš
Nisu riječi ovog svijeta
Koje često vrludaju
I nestaju poput vjetra.*

*Dođi dragi Spasitelju
Da se djeca tvoja spase
Zlo nas tuče, baš nas muči
Vrednote nam naše gase.*

*Tiho, lagano i nečujno
Uvlače se u domove naše
Nema pjesme ni svirača
Svakim danom sve više nas
plaše.*

*Svjetlo svjetiljke polako tinja
Molitva na usnama, snagu
daje
Tamu razgoni, zoru čeka
Neka ovaj trenutak traje,
traje...*

*Eto, zato volim Tebe
Tvoje lice, plave oči
Zato, jer znam o Isuse
Da ćeš k nama opet doći.*

Ljiljana Galić

IZBORI I U NAŠOJ ŽUPI

Novo pastoralno i ekonomsko vijeće

Kako je dosadašnjim članovima Ekonomskog i Pastoralnog vijeća naše župe istekao mandat, u ožujku se – iza svetih misa – pristupilo izborima za nove članove.

Svi prisutni vjernici naše župe mogli su dati svoj glas po svom

nahodanju za koga su smatrali da može pripomoći u upravljanju našom župnom zajednicom. Prema glasovima župljana, za članove župnih vijeća, ekonomskog i pastoralnog, odabrani su slijedeći župljani:

Za Ekonomsko vijeće:

Ante Lovrić
Niko Lovrić
Vlasta Ivić

Za Pastoralno vijeće:

Drago Bačić
Ružica Kisić
Nediljko Vlaić
Gojko Ivić
Živko Galić
Zvonko Skelin
Rajna Grabić

Izabranim članovima pastoralnog i ekonomskog vijeća čestitamo, vjerujemo u njihov predan rad i služenje našoj župnoj zajednici.

PROMINSKO-MILJEVAČKA VEČER PRIJATELJSTVA U ZAGREBU

Oboren rekord Kristalne dvorane

Ni najdugovječniji zaposlenici, konobari u Westinu, ne pamte da se na nekoj manifestaciji u njihovoj elitnoj Kristalnoj dvorani okupio toliki broj gostiju. Više od pet stotina prominaca i miljevčana iz Zagreba, ali i iz drugih hrvatskih gradova pa čak i iz inozemstva, stiglo je krajem proteklog vikenda u glavni grad kako bi svjedočili jedinstvenom događaju – večeri prijateljstva dvaju susjednih naselja u trokutu što ga tvore rijeke Krka sa Čikolom i planina Promina. Više je miljevčana i prominaca tu večer bilo u Westinu, komentirali su, nego što je bilo gledatelja na utakmici Dinama ili finalnoj utakmici košarkaškog kupa Cibone i Cedevite koja se odigrala toga vikenda u Zagrebu.

Uz toliki posjet (tražila se karta više ali nije bilo mogućnosti proširivanja dvorane), izuzetnom ugođaju doprinijela je izvrsna organizacija samoga skupa i program koji su sastavili zaljubljenici u prominsko-miljevačku kamenravnici okupljeni oko inicijatora i „glavnog krivca“ fra Ivana Maletića. Da bi sve štimalo potrudili su se Maja Kopic i Marija Vrhovski (rođena Čipčić, ravnateljica vladina Ureda za opće poslove), ministar Ivan Malenica i vinar Edi Maletić, Ivan Parać i Ivica Lovrić, Ante Kulušić i Tomislav Svetina kao i brojni drugi volonteri zaslužni za fantastičan uspjeh ovog (i) humanitarnog druženja. Zaslužni su, svakako, brojni sponzori, tvrtke i pojedinci (Šibenski list i Slobodna Dalmacija bili su medijski pokrovitelji događaja). Svojim umijećem vođenja programa i animiranja prisutnih briljirala je fantastična Martina Validžić, jedna od ponajboljih voditeljica u hrvatskom medijskom prostoru. Pričom i dosjetkama, zanimljivim upadicama i nenametljivim monolozima, uspjela je animirati i zabaviti, podigla je atmosferu na nivou koji je sve okupljene oduševio. Martini u ulozi voditelja bio je i fra Ivan Maletić, poput pravog profesionalca uzimao

SPONZORI

Organizacija večeri bila bi nemoguća bez sponzora od kojih ističemo neke: Šibensko-kninsku županiju, NP Krka, Hrvatski nogometni savez, Centar broker, BE-TO Karlovac, Monting, TIM-nekretnike, u tekstu spomenute donatore vina i pršuta te preko 50 firmi i fizičkih osoba koje su donirale poklone za bogatu tombolu koja je dodatno začinila i uveselila sve sudionike večeri.

Odbor za organizaciju susreta prijateljstva: Bila je to večer obilježena pečatom Promine i Miljevaca

U petak, 17. veljače 2023. godine u hotelu Westin u Zagrebu održana je prva Prominsko-miljevačka večer prijateljstva na koju se odazvalo 500 gostiju i sudionika, što je bila maksimalna brojka koju Kristalna dvorana hotela prima i zbog čega je bilo onih koji nisu mogli dobiti svoje mjesto, a što govori o uspjehu organizacije događaja koji je pored druženja ljudi s područja koje omeđuju rijeke Krka, Čikola i Promina imao i humanitarni karakter.

Čitava večer bila je obilježena snažnim pečatom Miljevaca i Promine; od hrane koja se konzumirala, prije svega Skelinovog i Pletikosinog pršuta, vina obitelji Skelin i Tošić, HRT-ove voditeljice Martine Validžić koja potječe iz Promine, odabirom benda Ljubav koji je neumorno redao hit do hita, a čiji dio članova dolazi upravo iz našeg kraja te KUD-ova Promina i Miljevci koji su u nekoliko navrata izlazili na pozornicu te s fra Ivanom Maletićem, glavnim inicijatorom i organizatorom večeri, zapjevali naše najpoznatije ojkavice i narodne pjesme naših krajeva.

Večer koja je privukla mlado i staro, studente, umirovljenike, poduzetnike, političare... , one koji svaki slobodan dan i vikend provode na Miljevcima i Promini do onih koji znaju da im je podrijetlo tamo negdje, ali ne idu toliko često, zajednički nazivnik je bio Ljubav prema kraju iz kojeg potječu i želja da se ovakve večeri i druženja nastave i ubuduće, kako bi i njihovi potomci doživjeli taj val pozitivne energije i jedinstvo koje je oduvijek vezivalo ljude iz Promine i Miljevaca.

Sav iznos donacija i prihoda od tombole, a nakon podmirenja troškova večere, imao je humanitarni karakter u cilju pomoći svakom novorođenom djetetu koje ostane živjeti na području župa Miljevaca i Promine i koje će župnici darovati djeci prilikom sakramenta Sv. krštenja.

je mikrofon i oduševljavao miljevčane i promince svojim duhovitim opaskama. Još kada su fra Ivan i Martina zapjevali, zajedno sa članovima KUD-ova Miljevci i Promina i zaplesali, oduševljenju nije bilo kraja, pridružila im se cijela dvorana. Bilo je tu ojkavice ali i popularnih hitova, u pjesmi nije zaostajala solistica Colonije, Ivana Lovrić i brojni drugi, sportaši i poduzetnici, estradnjaci i političari, studenti i učenici... Fra Ivan Maletić i ministar Malenica iskazali su se i kao recitatori. Uz izvrstan bend zabava je potrajala do ranih jutarnjih sati. „Zamolila me moja unuka, Martha May, koja živi u Londonu a koja je ove godine nastupila na Dori, da već sada zamolim organizatore da je slijedeće

godine uvrste u program, i ona želi pjevati na ovom druženju i njenih miljevčana i prominjana, ne bez ponosa govori nam njen djed, Zlatko Ivić, dugogodišnji zaposlenik splitskog Dalmacijacementa, rođenjem iz Knina (otac mu je brat nekadašnjeg sakrištana u Imenu Isusovu, Ilije Iljaša Ivića).

Ovo je ono što je Miljevcima i Promini trebalo u Zagrebu, susret na kojima će se još više zbližiti, na kojemu će se ne samo ljudikati i zabavljati nego i razgovarati pa i dogovarati poslove i projekte od zajedničkog interesa za ta dva bliska naselja, govore nam uglas poduzetnici Ivan Vaso Bačić i Ivan Tošić. Tako je, kako bi se to reklo, na marginama skupa, dogovoreno da se formira radna skupina koja bi pripremila i lobirala za projekt modernizacije još uvijek makadamske županijske ceste od Promine do Miljevaca, od Oklaja do Širitovaca. Razgovaralo se i o drugim projektima, o povlačenju europskih sredstava i razvoju miljevačko-prominske kamenravnice. Još kada je objavljen iznos prikupljen na večeri, od tombole i ulaznica, za humanitarnu svrhu, kao pomoć novorođenim miljevčanima i promincima, sreći i zadovoljstvu svih prisutnih nije bilo kraja. Do slijedeće godine, već je dogovoreno, prošireni tim odmah nastavlja sa organizacijom novog susreta prijateljstva. *Šibenski list*

Od runa do čarapa

Ovce se strižu u šestom mjesecu. Moj sinko, vako s vunom: kad ostrižeš tu vunu, niko nije baca vunu, sa se baca, kakvi, ne daj Bože bact truna kamol svu vunu, to se vuna prala. Uveče je potopiš u vrilu vodu. Rastegnješ je, pogledaš cilo runo, to se runo zvalo - sve sa ovce. Unda vidiš, ako ima drače il bilo čega to skineš. Ako j' ovca ležala u mokru, sve to baciš, skineš uno što ne vridi. Rastegnješ vunu da bude lipše kad je pereš i potopiš uveče kolko ti može stat u vidro. Ujtra je vadiš iz te vode. Ujtro omeči to sve. Rastegnješ jope malo vunu, vadiš iz vode i mećeš u čistu. Nismo mi to prali u kući. Kad sam ja bila u Brištanima mi smo nosli to na Pištet. A ode smo isto nosli negdi dalje:

Bila j' Bunarna, tamo di je una rapa, to j' bilo uvik vode, nije prisušivalo.

Bija j' ode livo jedan bunar, nije ozidaan, samo iskopan.

Bila j' jedna gusterna poviše ceste, to j' bila naši' jedni' ode u selu, oni nisu imali dice.

Bija j' jope i jedan bunar poviše jara ovi donji, naša jara j' bila najgornja. Isto nije obzidaan - samo bunar. Unda j' bila naša gusterna, dalje naši jara, to j' bilo daleko gori, najdalje.

Nosli smo tute prat vunu. Ko će u kući vodu dat, nismo imali gusterne, ništa. Iz jedne vode stavljaš u drugu, treću, dokle god ne bude čista voda.

Vunu pokupiš, metneš je u maže i ona stoji dokle ti ne budeš radija š njome.

Dokle god bude una sirna, žuta voda, mećeš je u čistu, malo razvlačiš unu sridu. Bude po sridi, skupi se svega i to treba da se sve ispere i bude čista vuna. Kad je opereš treba je osušit. Na žici, na zidu, na dr-

vom, kako ko ima. Kad je osušiš i spremiš, prije dok nije bilo vlačara u Drnišu, čupaj i gargašom (okolo drvo a u sridi ki brokve) vlačiš. Najprije iščupaš: sideš doli, jednu gargašu metneš između nogu, s drugom vučeš tu vunu. Kad napraviš kolko moš, kašnje smotaš - kudlja se to zvalo. Smotaš u tu kudlju i tako j to bilo. Kudlju staviš na preslicu, uzcom vežeš i predeš. A ka j' bila vlačara, onda smo nosli vlačari; odneseš tamo, doneseš kući kudlje, ne tribaju ti gargaše više.

Kad metneš kudlju na preslicu, ti jedva čekaš da ti to brže ide, unda predeš i putom, vrtiš vrteno dok ideš, a digod moraš ostavt druge stvari samo da to završiš. Ako imaš

više kudilja, kad su se preli sukanaci, kuverte, provljence, imaš ti više toga, moraš to brže radit. Čarape su se plele, demperi, sve od vune.

Kad napuniš puno vrteno, ako vidiš da j' teško i da ne more više onda smotaš to s vrteneta na klupko. To klupko ostaviš, jope predeš i bude ti klupaka kolko ti triba.

U klupku j' samo jedna žica, a ti kašnje uzmeš dva klupka, na vri smotaš niti zajno i pripređaš vrtenotom, unda se žice zajno skupljaju. Vrtiš vrteno u ruci, ono ide tamamo. Nije se sve tribalo pripredat.

Meni je jedan sukanac tkala Ana (iz Vukačića). Kuvertu mi je tkala Mate Puljića matē.

Danira Skelin

*Kazivala je
Slavka Lovrić
rođ. Malenica 1935.
u Brištanima
od oca Jandre i
matere Luce rođ.
Jurašin,
a vunu plete
Anka Samodol*

Kaćinjanski Kulušići

*Kulušiću kula ti se kreće
Nek se kreće srušiti se neće.
Od kada se sićam
preminulo je deset ljudi
imena Ante Kulušić.
Fala Bogu još nas petnajst
ima.*

*Jedan od nas živi na Floridi
Trinajst u svojoj domovini
Samo brko u svom selu živi.
Kulušić sam od glave do pete
kaćinjansko ja sam znajte
dijete.*

*Pitaju me odaklen si brale
Miljevcanac iz Hrvacke male.
Oj Hrvacka da mi nisi draga
za kog bi te ja spominja
vruga.*

*A Hrvacka naša vječna mati
u tebi se i rađa i pati,
eri i sinovi sve će izdržati.
A sad ću vam Uskrs čestitati
Abaško našim braniteljima:
sritan Uskrs sokolovim želi
starim našim pozdravom*

Bog i Hrvati!

*vaš Ante Kulušić Godina
Kulušići, 28. veljače 2023. god.*

UZ IME ISUSOVO

Proljetna rezidba maslina

Već desetljećima prostor ispred crkve Imena Isusova krasi petnaestak stabala maslina. Ta najspominjanija biblijska biljka nije samo ukras i podsjećanje na sve ono što stablo masline, maslinova grančica, maslinovo ulje ili Maslinska gora, znači i u kojim se sve prilikama spominjala među

prvim pa i današnjim vjernicima. Maslinova stabla uz Ime Isusovo godinama bi bogato i urodile zdravim i lijepim plodovima, od njih su naši župnici dobivali prvoklasno maslinovo ulje. Da bi tako i ostalo, masline treba redovito njegovati, u ožujku je najvažnije značajki ih orezati. Ove godine uz

ugodno druženje po lijepom vremenu uz župnika fra Marka bili su to Gojko Ivić, Željko Malenica, Zoran Pilić, Zvonko Šostera, Joso Perišić i Branko Pletikosa.

Temeljito su masline uredili, osobito one presađene prije deset godina, u vrijeme dok je župnik bio fra Ivan Maletić i kada se osmišljavao i uređivao prostor oko crkve, koje su vapile za drastičnijim zahvatima u njihovim krošnjama. Rezultat je bio – tri pune velike traktorske prikolice grana koje je trebalo prikupiti i odvesti dalje od crkve. Vjerujemo da će masline i ove godine vrijednoj četvorci zahvaliti lijepim krošnjama i bogatim urodom.

TRADICIONALNI BOŽIĆNI TURNIR

Širitovci i Bogatići NAJBOLJI!

I ove godine, u prosincu, u sportskoj dvorani miljevačke škole „Stjepan Radić“ u Drinovcima, održan je već tradicionalni Božićni turnir u kojem su sudjelovale ekipe miljevačkih sela.

U organizaciji našeg Športsko rekreativnog društva i uz potporu Miljevačkog sabora, kako je bilo od početka tog već tradicionalnog turnira, željelo se i u predbožićno vrijeme organizirati mjesto susreta i upoznavanja, druženja i sportskog natjecanja.

U našoj sportskoj dvorani održani su susreti u tri kategorije: U nogometu, takmičilo se pet ekipa, najuspješniji su bili Širitovci a najbolji strijelac Roko Vukušić.

Druga je ekipa Bogatića a treća Ključa. U košarci, u uzbudljivom srazu majstora pod koševima, bolji su bili Bogatići.

Najuspješniji strijelac, sa najvećim brojem koševa, bio je Ivan Galić.

Održana je i revijalna utakmica djece, ekipa dječaka (samo ovaj put) i nisu do kraja bili džentlmeni pa su rezultatom 7:5 pobijedili tim djevojčica.

Bilo je uzbudljivo i zanimljivo,

REVIJALNA UTAKMICA DJECE:

	Djevojčice	Dječaci
	Anđela Perišić	Ante Bukarica
	Marta Dželalija	Ante Lucić
	Antonija Malenica	Niko Ramljak
	Cvita Malenica	Franko Skrbinek
	Lucija Malenica	Ivan Ivić
	Marija Bukarica	Marko Vatavuk
Rezultat:	5	7

BOŽIĆNI TURNIR 2022. GODINE - NOGOMET

BOŽIĆNI TURNIR 2022. GODINE - NOGOMET				
	I.	II.	III.	
	Širitovci	Bogatići	Ključ	Drinovci
1.	Mario Lovrić	Ante Galić	Antonio Kulušić	Ivan Radman
2.	Duje Vranjković	Šime Galić	Ivan Kulušić	Lovre Grbavica
3.	Ivan Lovrić	Ivan Galić	Ivan Dželalija	Toni Ivić
4.	Roko Vukušić	Mateo Galić	Šime Brajković	Roko Vatavuk
5.		Mateo Galić	Luka Tetlo	Dinko Lucić
6.	Petar Lovrić	Robert Franjkić	Luka Kulušić	Luka Puljić
7.	Filip Lovrić	Marko Galić		Franko Karlo
8.	Luka Lovrić	Mario Galić		Kruno Kulušić

Najbolji strijelac: Roko Vukušić

prava atrakcija susret na miljevačkom parketu.

Hvala svima koji su na nekakav način doprinijeli u održavanju turnira, bilo kroz igranje ili organizaciju. Hvala ekipama mladih Bogatića, Brištana, Drinovaca, Ključa, Kaočina, Karalića i Širitovaca koji su igrali ili na drugi način sudjelovali, kao i djeci.

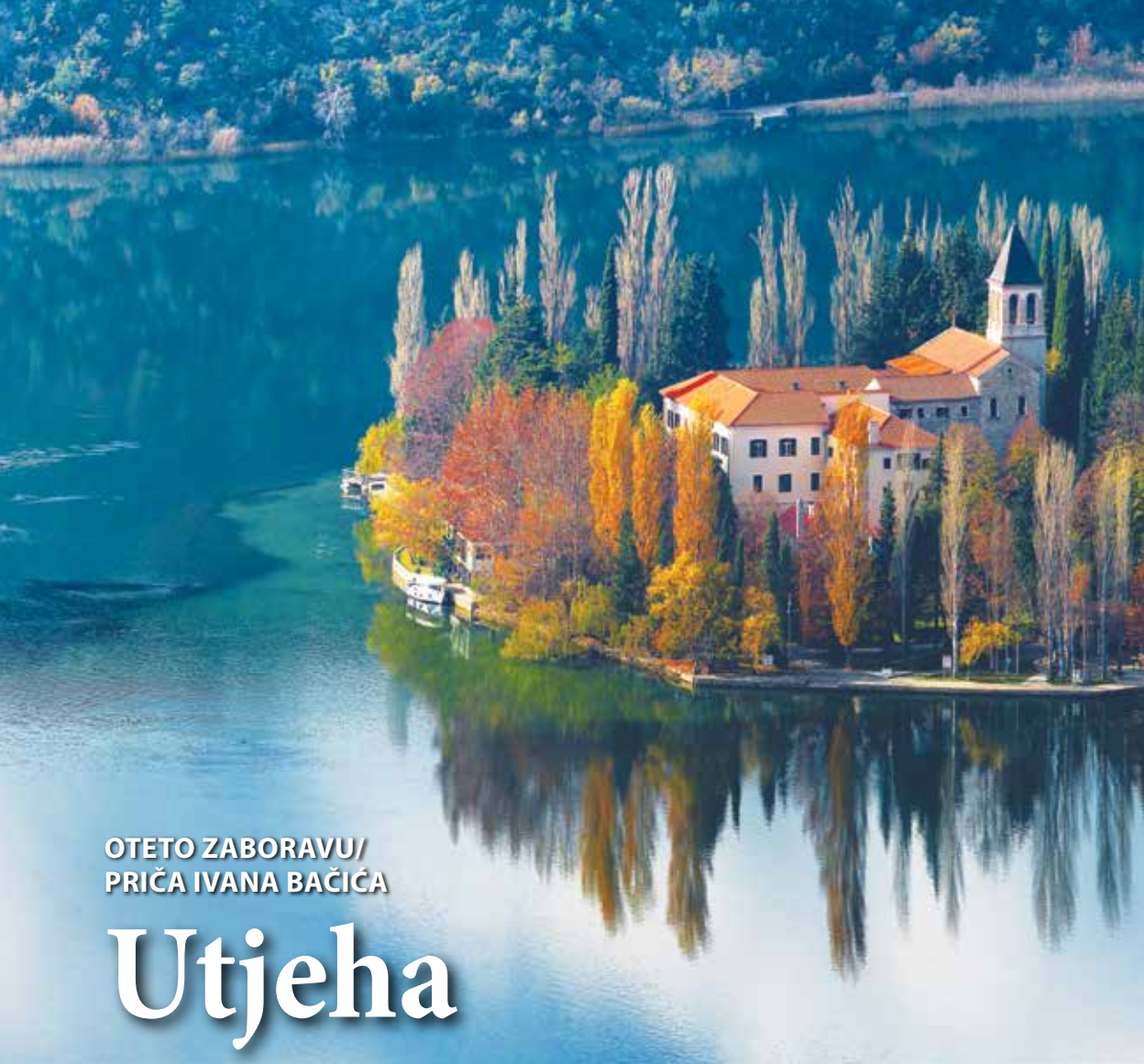
Antonija Vatavuk

BOŽIĆNI TURNIR 2022. GODINE - KOŠARKA

BOŽIĆNI TURNIR 2022. GODINE - KOŠARKA	
I.	II.
Bogatići	Ključ
Ivan Galić	Antonio Kulušić
Mateo Galić	Ivan Dželalija
Ivan Ivić	Šimun Dželalija
Marko Galić	Domagoj Bašić

Najbolji strijelac: Ivan Galić

OTETO ZABORAVU/
PRIČA IVANA BAČIĆA

Utjeha

Nekad davno, u po nekima bolja vremena, roditelji nisu bili takvog materijalnog stanja da bi svojoj djeci mogli priuštiti različite igračke, banane, čokolade, mobiteli a ponekad je bio problem imati i pristojan obrok za tada mnogobrojnu djecu.

I tako, jednog dana poslije večere, djeca su poželjela nešto što im mama nije mogla priuštiti. Majka bi, samo onako za utjehu, rekla: dala bi jadna majka ali nema. Djeca bi je opet pitala: a zašto nema, pa zašto ovo, pa zašto ono i tako u nedogled. Mama bi, onako samo da ih umiri, poslala na počinak,

tako da bi ona mogla u miru pospremiti kuću prije spavanja.

Kako djeca nisu odustajala nego su je zasuli sa bezbroj pitanja te da objasni - zašto mama nema. Mama, nemajući vremena te jednostavno ne razmišljajući lakonski kaže: zato djeco jer smo mi siromašni.

A zašto smo mi siromašni, opet će djeca kao mali papagaji. Oдите leći, vrijeme je za to, pomoliti se Bogu, a ja ću vam nakon molitve, prije spavanja, doći i ispričati priču zašto smo siromašni, kaže mama.

Jednom davno Isus i Josip vra-

ćaju se iz pustinje, morali su preći preko brda da bi došli u jednu dolinu gdje su ih čekali razni ljudi koji su od Isusa očekivali da riješi njihove probleme. I tako Isus jaši na magarcu, a Josip pored njega. Dodoše do jednog pastira koji se zavalio kod jednog grma i svira frulu. Josip upita pastira, kuda se ide u tu dolinu, gdje su ih čekali razni ljudi. Pastir mu ne odgovara, nego onako zavaljen nogom pokazao put i dalje nastavi svirati frulu. Kad su došli pred vrh brda sretnu jednu lijepu djevojku kako prede vunu. Josip je pozdravi sa Hvaljen Isus, djevojka na tren prestade

Tvoje blizine

*Kao kapi kiše
dok oluju navještaju
zvuci vjetra
jednu davnu čežnju
pobuđuju*

*Riječi pred sobom
oluju nose
tišina sjaji se k'o kapi rose
u daljinama tek
nečujan vihor zove
vрати se, vrati u
blizine moje*

*Mir u duši konak traži
svakim danom
sve mi je draži
slava je Tvoja usklik
što ječi
zvonjava, sreća
bez puno riječi*

*Blizina je Tvoja
val što nosi
pred sobom
svaku laž odnosi
u daljinama, u visinama
ljubav potraži
u morima, u oceanima
žed svoju utaži*

Blaženka Lovrić

plesti o odzdravi sa Hvaljen Isus i Marija. Na Josipovo pitanje kuda se ide u tu dolinu, djevojka odloži preslicu te ne znajući tko su njih dvojica, odvede ih do vrha brda i rukom pokaza ka toj dolini.

Spuštajući se niz brdo Isus reče Josipu, „Onog neotesanca ću oženiti sa onom dobrom i pametnom djevojkom“. „To nije pošteno“, kaže Josip Isusu. „Pošteno je“, odgovori Isus, „ako se ožene dva slijepca, ne vidjevši, oba mogu upasti u jamu, ovako neka se svijet miješa i neka jedan drugog vode“.

Kad su došli u dolinu Isus je činio razna čudesa: ozdravljivao

gubavce, opraštao grešnicima sa riječima „Idi s Bogom i ne griješi više“, otvarao oči slijepima, nahranio gladne, pretvorio vodu u vino i od pustinje je napravio plodnu dolinu.

„Dobro mama“, upitaše djeca, „ali još nam nisi rekla zašto smo mi siromašni?“ „Rimljanima se nije dopala ta Isusova radnja, pa su ga pribili na križ za primjer drugima“, kaže mama. A kako Isus, znajući da nije bio u Dalmaciji, ispred križa je podigao ruku i rekao: „Neka bude blagoslovljena i zdrava.“

„E, zato smo mi, djeco moja,

siromašni, ali blagoslovljeni i zdravi, nemamo ničega previše, ali dovoljno uz Božji blagoslov“, mama je samo pričala i pričala.... Mamine priče kao i molitve bile su duge, tako da mama do kraja nije ni ispričala priču a njezina dječica su već slatko spavala.

Ova priča je iz opusa usmene književnosti a priču nam je pričala moja majka, Marica Bačić rođ. Dželalija, rođena 1902. godine. Njoj je, kako je govorila, istu priču pričala njena baka prije spavanja. Priču je napisao i oteo zaboravu Ivan Bačić iz Drinovaca, živi u Zagrebu.

ŽUPNE OBAVIJESTI

SAKRAMENTI

KRŠTENJE

Mole se roditelji da prijave svoje dijete za krštenje najkasnije 3 tjedna prije samog krštenja, koje se obavlja preko sv. mise ili u dogovoru s roditeljima.

PRVA SVETA PRIČEST

održat će se 21. svibnja 2023. u 11 sati u crkvi Imena Isusova u Drinovcima.
Ispovijed za prvopričesnike i njihove roditelje bit će u subotu 20. svibnja 2023. u 11 sati u Drinovcima.

KRIZMA

Slavlje sv. Krizme bit će 2024., godine.

ISPOVIJED

Prigoda za sv. ispovijed je svake nedjelje i blagdana prije mise. Božićna ispovijed bit će u nedjelju 17. prosinca u obje crkve.

VJENČANJE

Mole se zaručnici da se prijave za vjenčanje najkasnije 3 mjeseca prije željenog datuma vjenčanja kako bi se sve pripreme mogle obaviti u miru i bez napetosti. Tečaj pripreme za brak je obvezan. Vjenčanje se obavlja preko sv. mise prema dogovoru s mladencima. Tko nije kršten na Miljevcima treba župniku donijeti krsni list.

BOLESNIČKO POMAZANJE

Moli se rodbina starijih i nemoćnih da se na vrijeme jave župniku kako bi njihovi najmiliji primili sakramente popudbine: ispovijed, bolesničko pomazanje i pričest.

ŽUPNE AKTIVNOSTI

Probe pjevanja: Odrasli subotom u 19 sati, mladi subotom u 18 sati.
Vjeronauk: Prvopričesnici – utorkom u 12 sati.
Roditeljski sastanci za prvopričesnike: 2 puta tijekom pripreme.
Caritas: Sastanak članova svake zadnje nedjelje u mjesecu u 18 sati.
Čuvari Isusova groba: Pripreme kroz korizmu.
List „Miljevci“ redovito izlazi dva puta godišnje: za Božić i za Uskrs.
Uzdržava se dobrovoljnim prilozima koji se objavljuju u listu.

POBOŽNOSTI U ŽUPI

Nedjeljne i blagdanske mise: Svake nedjelje i blagdana slave se dvije mise: u Drinovcima i Širitovcima u 9.30 i 11 sati (ljetno vrijeme: 9 i 10.30)
Raspored misa pogledajte na koricama ovoga lista.
Petkom u korizmi: Put križa u 17 sati u crkvi Imena Isusova za cijelu župu.

U ŽUPNOJ CRKVI IMENA ISUSOVA U DRINOVCIMA:

Svakog prvog petka u mjesecu:
Pobožnost prvih petaka u čast Presvetom Srcu Isusovu u 18 sati.
Prigoda za sv. ispovijed.
Svake prve subote u mjesecu: Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u 18 sati.
Duhovna obnova (trodnevica) održava se za svetkovina Presvetog Imena Isusova i Gospe od Milosti.

USKRSNA ISPOVIJED U NAŠOJ ŽUPI

Uskrsna ispovijed bit će u četvrtak 30. ožujka u 17 sati u obje crkve.

POHOD BOLESNIH I NEMOĆNIH

Molimo sve čiji bolesni i nemoćni žele primiti svete sakramente da se na vrijeme jave župniku koji će ih običi te podijeliti sakramente.

SPROVODI

Molimo rodbinu pokojnika da odmah prijavi smrtni slučaj zbog dogovora o prikladnom vremenu za sprovod. Tek po dogovoru sa svećenikom mogu se tiskati osmrtnice.

Podsjećamo na godišnju redovinu (10 EURA) naših remeta – crkvenih domara.
Zahvaljujemo našim gospođama koje vode brigu o čistoći i ljepoti obiju crkava.
Zahvaljujemo svim darovateljima na prilozima za cvijeće u našim crkvama, ujedno molimo župljane za doprinos u bilo kojem obliku i zahvaljujemo.

Kršteni

Lovre Puljić

sin Josipa i Ane rođ. Širinić
12. veljače u Širitovcima

Marko Lovrić

sin Marina i Ane rođ. Čelan
12. veljače u Širitovcima

Perina Pletikosa,

kći Ante i Anamarije rođ. Marin
19. veljače u Drinovcima

Marija Malenica

kći Šime i Zrinke rođ. Čipčić
25. veljače u Drinovcima

Umrli u prosincu 2022. g.

Šime Samodol

6. prosinca. u 90. g.

Nikola Pletikosa

19. prosinca. u 93. g.

Umrli u 2023. g.

Ivica Samodol

1. siječnja u 58. g.

Hannes Ivić

16. siječnja u 50. g.

Niko Galić

18. siječnja u 89. g.

Ivan Lovrić

19. siječnja u 77. g.

Štefica Samodol

19. siječnja u 71. g.

Filip Skelin

23. siječnja u 91. g.

Ante Vlaić

1. veljače u 84. g.

Rosa Bašić

13. veljače u 67. g.

Dane Malenica

15. veljače u 93. g.

Joka Ivić rođ. Kalik

3. ožujka u 90. g.

Dobrovoljni prilozi

ZA CRKVU

Ivica Ivić	40 €
Jere Bačić	40 €
Mate Deronja	20 €
Jure Vlaić	500 Kn
Slavko Vatavek	100 Kn
Zdravko Galić	100 kn
Marija Skelin ud. Krste	200 Kn
Obitelj pok. Ivana Vlaića	300 Kn
Ivica Malenica	200 kn
Drago Bačić	400 Kn
Mate Malenica Điša	50 €
Mirjana Čurić	300 Kn
Leka Šiljug	5 €
Jole Ivić 10	€

ZA LIST 'MILJEVCI'

Neda Grubišin	100 Kn
Mirjana Čurić	100 Kn
Branko Benković	50 €
Jere Bačić	20 €
Mate Bubalo	15 €
Gojko Ivić	20 €

Isprika ako neki od priloga nije naveden!

CARITAS

Sjetimo se sve naše braće i sestara u Kristu

Dragi naši Miljevčani i čitatelji našeg lista, u ovo korizmeno vrijeme mira i uskrse radosti sjetimo se naše braće i sestara u Kristu. Pred ovo veliko uskrsnuće Kristovo pokazimo našu vjeru djelima.

Vjerujem da se svatko od nas u ovo korizmeno vrijeme neće odrekao. Odvojimo to za naše potrebite. Bogu hvala, u župi imamo naš Župni Caritas gdje se možete obratiti ako želite pomoći ili vam je potrebna pomoć. Tu smo zbog svih nas.

Također, fra Marko je u naše crkve stavio kasice gdje možete dati svoj prilog za stradale u potresu u Siriji i Turskoj, a za pomoć župljanima i pučkim kuhinjama obratite

se našem Caritasu. Možemo pomoći na razne načine, svaki vaš prilog dobro dođe u ovim teškim vremenima.

Ovim putem želim zahvaliti svim našim župljanima za pomoć Pučkoj kuhinji u Kninu, a koju smo prikupljali za Božić. Toliko se toga sakupilo da je vozilo moralo dolaziti dva puta da sve priloge preveze do kuhinje.

Zahvaljujem našim župljankama koje su ispekale kolače i fritule koje su, za vrijeme božićnog sportskog turnira u O. Š. u Drinovcima, skupile lijepu donaciju za potrebite.

Krist je život i uskrsnuće naše, uči nas tako naša vjera. Slijedimo ga i prepoznamo naše potrebi-

te. Od srca hvala svima koji su na bilo koji način pomogli radu našeg Caritasa i veselimo se daljnjoj suradnji.

Budimo jedno srce i jedna duša! Neka vam dragi Bog stostruko uzvрати. Svima vama i vašima neka je sretan i blagoslovljen Uskrs!

Voditeljica župnog Caritasa
Dobra Lovrić
Mob. 098 934 0965
E-pošta: caritasmiljevci42@gmail.com
Žiro račun: Župa Imena
Isusova Miljevci (s
napomenom: za Caritas)
IBAN
HR8724110061120003395

Raspored službe božje za Uskrs

30.3. USKRSNA ISPOVIJED

u obje crkve u 17 sati.

2.4. CVJETNICA

Blagoslov maslinovih grančica ispred velikog križa u 10.45, potom sv. Misa.

6.4. VELIKI ČETVRTAK

Misa večere Gospodnje u 18 sati u Drinovcima, potom Gospin plač.

7.4. VELIKI PETAK

Obredi Velikog petka u 18 sati u Drinovcima: služba Muke Gospodnje, sveopća molitva, klanjanje sv. Križu i sv. Pričest.

8.4. VELIKA SUBOTA

Širitovci u 19 sati, Drinovci u 21 sat; vazmeno bdijenje, služba svijetla,

služba riječi, krsna služba, euharistijska služba i blagoslov jela.

9.4. USKRS

Drinovci u 11 sati.

10.4. USKRSNI PONEĐJELJAK

Širitovci u 11 sati.

Drinovci: Generacija rođena 1958./59. sa učiteljicom Mašom Širinić

MILJEVCI • glasilo župe Imena Isusova • Miljevci

ISSN 1331-6710

Izdavač:

Župni ured Miljevci
Ulica dr. Franje Tuđmana 20
22324 Drinovci

Urednik:

Fra Marko Nimac, župnik
Tel. 022/882 055
Mob. 098/450 343

Pomoćnik urednika:

Danira Skelin
danira.skelin@gmail.com

List izlazi povremeno uz dopuštenje crkvenih i redovničkih poglavara.

Narudžbe, priloge i doprinose molimo šaljte na adresu: Župni ured Miljevci, Ulica dr. Franje Tuđmana 20, 22324 Drinovci

Kunski račun: Župa Imena Isusova Miljevci
IBAN HR7824070001100058480
OTP banka

Devizni račun: Župa Imena Isusova Miljevci
IBAN HR4723400091110891786
SWIFT adresa (BIC): PBZGHR2X
Privredna banka Zagreb

List se održava dobrovoljnim prilozima vjernika.

Miljevčani najbolji

Djeca od 1. do 4. razreda PŠ „Stjepan Radić“ Drinovci maskirani u pršute, prepoznatljivi proizvod našega kraja, s kuklicama za vješanje i lopaticama za obranu od muha, sudjelovala su u karnevalskoj povorci drniškim ulicama. Uz pjesmu sa živopisnim stihovima

„Uzda sam se uvijek u te, oj pršute moj pršute!

Virova san uvijek u te, kad zatriba ti si tute“, osvojila su prvu nagradu Drniškoga krnjevala za najbolju masku.